

FELLINGER KÁROLY

Repsz

Mint szobor a kőben,
fűzfában a teknő,
anyám hasában a
kisöcsém,
úgy állok a kör
közepén,
az éjszaka meg
ritka,
mint a fehér kóla.

Önlexikon

Szondi Gyögynek

Óvodában volt jelenésem,
gyerekeknek meséltem
a környéken gyűjtött történetekből,
majd a találkozó végén így
szólt az óvónéni, adja oda
a könyvet a költőnek az,
akinek vettek a szülei,
adja oda, hogy beleírhasa
a bácsi a nevét.

A legbátrabb kislányt
ismertem,
fogtam a könyvet és
egy rendes, velős, névre szóló
dedikációt kanyarítottam,
bár tudtam, hogy olvasni
még nem tud a bátor szavaló,
mire a kislány
csak ennyit mondott,
az én nevemet is így írják,
mint a költő bácsiét,
persze a magáé
természetesen hosszabb.

Varázslás

A valóság a tükörben folytatódik,
aztán örökre eltűnik benne,
a véletlenek kiszámítják, hol és
merre járhat a tudomány ezer év múlva,
a helyzet úgy fest, mint Picasso,
átkísér a jelen túloldalára,
almaízű kígyók közé,
ahol a tél úgy védi magát
a melegtől,
mint ahogy a zöld festék a vaskaput,
amit éppen eltalál egy labda,
s unokád gólöröme
visszapillantó tükör.

